

Ja fa setanta-cinc anys que són socis!

JAUME CAMINAL SERRET

MIQUEL PIQUE MARINÉ

JOSEP CLOT RAURELL

MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA

Membre de la Coordinadora d'Entitats, del Fòrum Cultural
del Districte Horta-Guinardó i de la Federació d'Ateneus de Barcelona

LLUÏSOS D'HORTA

Carrer de Feliu i Codina, 7 i 9
08031 BARCELONA
info@lluïsoshorta.cat
www.lluïsoshorta.cat

SUMARI:

La Junta informa	2
El nostre consiliari	3
Necrològiques	3
Vida de les Seccions	5
Informació de les obres	20
Una mica de tot	24
Entrevista	32
Raconet infantil	34
Notícies: 150è SPAI	36
Tal dia com avui	37
Aquest món tan nostre	38

CONSELL DE REDACCIÓ:

Antoni F. Araujo
Dora Serra i Espada
(Coordinació)
Pere Solé i Serra
(Correcció)
Salvador Casals i Gausachs
(Maquetació)

Han col·laborat en aquest número:

Aina Soria
Anna Bartra
Antoni F. Araujo
Dora Serra i Espada
Ferran Homar
Hanna Beltrán
Joan B. Ferré
Joaquim Terradas
Joaquim Ciudad-Viu
Jordi Fàbregas
Josep Mª Miró
Josep Magrans i Breu
Laura Canales
Maria Franquesa
Marta Solé Font
Núria Solé i Serra
Qum Casals i Campmany
Ramón Reventós
Ricard Terradas i Mut
Salvador Casals i Gausachs
Sergi Fontanals
Teresa Ferran
Toni Solé i Serra

La Junta Informa:

Un cop acabades les darreres actuacions de la casa abans de **les vacances d'estiu, li toca el torn a les obres que, com els darrers anys, han d'anar condicionant el nostre centre a la normativa vigent, al temps que s'aprofitarà per anar millorant tot allò que hagi de donar més comoditat al soci i una millor funcionalitat a totes les dependències del centre.**

També un cop més hem de demanar paciència a tots aquells que vegin afectades les seves activitats durant les obres. Us podem assegurar que el resultat final haurà valgut la pena. Guanyarem en seguretat i comoditat i, a més de molt més detalls, estrenarem definitivament el nou vestíbul que ha de ser a partir d'ara l'entrada principal dels Lluïsos.

En aquest mateix butlletí hi trobareu una descripció detallada de totes les actuacions a tota la casa, i un planell on hi son situades gràficament.

Pel proper setembre, al **començament d'un nou curs, hem de trobar els Lluïsos amb una nova fesomia que esperem sigui del gust de tots.**

Bon estiu a tothom, i fins la tornada.

Benvolgudes i benivolguts, em dol no poder ser present en les trobades que prepareu els Lluïsos i les diferents seccions. A vegades em sento com un *consiliari virtual*. Em pensava que tindria més temps per a poder-m'hi dedicar, però no, el temps ens marca moltes vegades la nostra vida i les nostres activitats. **S'acaba un nou curs i he estat convidat a poder-ho celebrar amb tots vosaltres amb l'Eucaristia el dia 21 de juny, festivitat de Sant Lluís, patró dels Lluïsos.** L'eucaristia renova, enforteix i aprofundeix la nostra incorporació a l'Església realitzada pel baptisme; fins al punt que podem afirmar que l'Eucaristia fa l'Església. Estem entrant en un mil·lenni que es presenta caracteritzat per un profund entramat de cultures i religions.

L'Eucaristia és la font de la caritat, perquè celebra i comunica l'amor de Jesús. Per això ens capacita per imitar la preferència de Jesús pels més pobres, febles i necessitats i, a la vegada, ens exigeix que el sapiguem descobrir en ells, segons les mateixes paraules de Jesús: *Us asseguro que com vas fer a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu (Mt 25, 40).*

L'església viu un moment nou i apassionant amb l'arribada del papa Francesc, ell

mateix ha proclamat que *si l'Església no proclama Jesús es converteix en una oenagé*. La claredat del missatge és inequívoca, també quan afirma que *cal tenir el coratge de caminar amb la Creu del Senyor i edificar l'Església sobre la sang de Crist*.

Amb el papa Francesc ha començat una nova etapa, una més, d'una Església que camina i que rep la contaminació dels temps en què viu. Però també és la institució que més s'ocupa d'alleujar els sofriments dels pobres, els malalts i quants necessiten ajuda material o espiritual. Voldria recordar la tasca que s'està fent a CALIU a on membres dels Lluïsos hi esteu implicats. Des d'una perspectiva agnòstica o atea no es veuen les coses d'aquesta manera. És per això que cal que siguem testimonis en mig del nostre món.

En acabar aquest curs, que ens ha portat **novetats, una d'elles ha estat el traspàs de Mn. Mateu**, cal que sapiguem ser agraïts per tot el que anem rebent constantment i que això ens esperoni a tirar endavant tots els projectes de futur que les diferents seccions dels Lluïsos estan programant. Com ens diu Jesús: no tingueu por... i endavant. BON ESTIU.

Mn. Jordi Fàbregas

NECROLÒGIQUES

Mª Teresa Campmany Boada
(12/3/2014)

En memòria de la Teresa Campmany

Estimada Teresa:

Has estat i ets una persona molt especial i important per a molts de nosaltres, la teva família dels Lluïsos.

Hi has dedicat tantes hores i tants esforços! En un moment determinat vas veure la necessitat de fer renéixer el teatre, la teva gran passió, i envoltada dels teus i acompanyada sempre pel teu Quico, vas remoure les entranyes de la casa i vas encomanarnos la teva passió.

NECROLÒGIQUES

Amb empena i determinació has aconseguit reunir més de cent persones dalt de l'escenari; ens has fet actuar, ballar, cantar... hem rigut, hem plorat, ens hem emocionat, ens hem enfadat... però ha valgut la pena! Has fet renéixer l'esperit teatral dels Lluïsos. Ara, gràcies al teu esforç, la casa és plena de petits i grans actors i actrius que estimem el teatre. La teva llavor, gran o petita, ha donat els seus fruits! Tots gaudim d'una cultura i d'una tradició que tu no vas abandonar mai. El teu esperit ens farà tirar endavant, però et trobarem a faltar!

Comença una nova etapa i ens sentim orfes.

Gràcies Teresa, gràcies pel teu temps, per la teva alegria, per la teva dedicació, per les teves paraules, per les teves correccions... Et recordarem sempre.

Personalment també et vull donar les gràcies per la teva confiança, pels sopars a casa teva parlant de teatre, pels bons moments que hem compartit i pels no tan bons... Gràcies, gràcies de tot cor.

Ha estat un plaer treballar al teu costat, que ens hagi deixat acompanyar-te en una part important de la teva vida.

Quan siguem dalt de l'escenari, pensarem en tu.

Núria Solé i Serra

La representació d'enguany de l'obra de Sant Lluís va tenir un necessari pròleg amb la projecció d'un vídeo que recordava la figura de la Teresa. Inevitable era l'emotiu record, perquè ella havia estat l'ànima absoluta d'aquest esdeveniment que des de fa molts anys aglutina els esforços i les il·lusions de la gent dels Lluïsos, a l'igual que passava amb l'altra obra anual que dirigia des que els Lluïsos van recuperar la tradició de Nadal, amb els particulars *Dimonis i pastorets*.

Un record inevitablement tristíssim, perquè ens parlava de la seva absència, però alhora carregat d'una recollida alegria, l'alegria de retre el merescut homenatge a la feina feta, i l'alegria íntima que experimentava cadascun dels cors de la gent de la casa que la va conèixer i la va tractar, perquè el seu record només pot estar lligat a l'optimisme vital que la va caracteritzar, malgrat els durs cops de la vida, i a aquella energia contagiosa que tan bé coneixien tots els que havien actuat a les seves ordres: de ben segur que molts d'aquests cors recordaven sense evitar esbossar un somriure aquells impagables i entranyables moments viscuts en tants assajos, on havia de posar ordre a crits i picant de peus a terra...

I fora dels focus aquesta casa també no oblidarà com la Teresa va fer possible que les edicions de Cinema Espiritual continuessin en el punt allà on les va deixar de manera tan inesperada l'amor de la seva vida, en Francesc, com també es va fer càrrec de la gestions amb les escoles per a la nostra Mostra de Cinema de Valors.

Molta feina i molt esforç que l'entitat sempre honorarà. Però, per damunt de tot, recordarem la seva empena, el seu caràcter, la seva alegria, la seva il·lusió pura com la dels infants, en les quals on sempre trobarem un referent per a encarar el nostre futur.

Quim Casals Campmany

Teatre

Dies 26 i 27 d'abril, representació pel grup l'Auca d'aquesta divertida comèdia. Una sèrie d'em-

bòlics que desperten la hilaritat del públic: el doctor Zaplana (Xavi Sala) prepara una conferència sobre Ramon i Cajal que és interrompuda mil vegades perquè el seu despatx és un anar i venir de persones amb problemes de tots colors.

Molt bona la direcció de la Ilida Iñigo. Molt bo el doctor Bonet, (Juli Martínez, que per cert, és el dibuixant del programa) l'ase dels cops, la senyora Zaplana, (Encarna Benacloche), la donya Cayetana Sants-Montoro (Núria Solé) que acaba borratxa com una sopa. Molt divertida la passada per la finestra i la "xeringada" que havia de rebre la noieta Abril, (Georgina España) i que rep per error la supervisora (Núria Martínez) que queda adormida i que han de rescatar pel celobert. El malalt senyor Diego, (Lluís Solé) fent malabarismes amb la cadira de rodes, el sergent (Jordi Lorente) que és ruixat amb un sífó, l'antiga infermera (Cristina Aranza) mare de l'Abril, l'altre doctor Robert Aguirre que sempre s'està disfressant (Héctor Mampoy) ... i encara falta anomenar el zelador (Pere Solé) i la senyora Bonet (Lídia Ibars). En fi, molt bona interpretació i sobretot molt bona dicció de tot l'elenc. Molt bé la part tècnica de llums i so (Ricard Llorens). Han estat dues actuacions molt ben acollides pel públic que ha omplert la sala amb satisfacció de passar dues vetllades divertides, que és molt sa riure de gust.

BOJOS DEL BISTURÍ

Una comèdia de Ray Cooney

Dirigida per: Ilida Iñigo

Dissabte, 26 d'abril 2014 a les 21:30 hores
Diumenge, 27 d'abril 2014 a les 18:00 hores

Ricard Terradas i Dora Serra

Demanem a tots els responsables dels diversos grups de teatre ens facin arribar tant aviat com puguin fotografies dels seus espectacles teatrals si desitgen que siguin publicades al butlletí. Moltes gràcies

VIDA DE LES SECCIONS

Teatre infantil i juvenil

Els dies 10 i 11 de Maig de 2014 es van representar dues obres interpretades pels grups infantils. La primera, **Les tres bessones i l'Àgata Chistie**, va ser dirigida per les noies Marta Solé i Laura Canales, que **s'estrenaven com a directores. Molt bé pels actors i directors!**

La segona obra, Trapelles, escrita i dirigida per en Sergi Fontanals, va aconseguir que els actors parlessin clar i es moguessin amb traça. Els espectadors van **aplaudir fortament i s'ho van passar molt bé. Aquests grups infantils són la llavor del teatre dels Lluïsos. Que no es cansin i segueixin formant-se. Endavant!**

Ricard Terradas i Mut

El grup d'iniciació dirigit per la Júlia Asín ens ha ofert **Sóc un gat, una petita representació senzilla i entretinguda amb un missatge molt clar: ens hem d'estimar a nosaltres mateixos i als altres tal i com som. Els petits actors han gaudit de l'escenari mostrant-se com uns animalets segurs i amb bon potencial teatral.**

Enhorabona a la directora i al planter de la casa!

Marta Solé i Laura Canales

Dies 17 i 19 de maig 2014: el grup d'iniciació va representar la petita obra Sóc un gat, dirigida per la Júlia Asín. Molt bé. Un hurra per als més menuts de la casa!

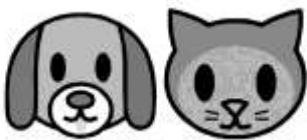
La següent obra, Katalònia, escrita i dirigida per la Isa Termens és un repàs de la història de Catalunya des del temps dels troglodites fins a la actualitat. Una obra molt interessant i força ben interpretada pel grup de teatre infantil dels dimecres i la col·laboració dels **més petits, el grup d'iniciació. La part tècnica tant de llums com de so, molt bé; la interpretació dels dos grups, perfecta i la direcció, tant de la Júlia com de l'Isa, bona. Felicitats als dos grups i... som-hi!**

Ricard Terradas i Mut

Sóc un gat!

17 i 18 de maig de 2014

1714 X 2014
ANY DEL TRICENTENARI

GRUP DE TEATRE INFANTIL

Direcció: Isa Termes

Dissabte 17 de maig de 2014 a les 18 h
Diumenge 18 de maig de 2014 a les 12 h

Les tres bessones i Àgata Christie

Trapelles

Sóc un gat!

Katalònia

VIDA DE LES SECCIONS

El cap de setmana del 24 i 25 de maig, va tenir lloc la representació de Miles Gloriosus, El Militar Fanfarró de Plaute, a càrrec del grup de teatre juvenil dels dilluns, dirigit pel Pep Casals.

L'obra era una comèdia que tractava sobre un militar fanfarró del qual tothom es burlava i que va raptar una jove i bella noia, però que amb l'astúcia dels seus esclaus aconseguien alliberar-la.

És una obra molt dinàmica, amb un ritme molt ràpid, on no van faltar els riures, ni l'entreteniment i on tots i cadascun dels actors va posar tota la seva alegria i el seu entusiasme per a què així fos.

Cal destacar l'escenografia, per una banda els efectes de llums i les columnes a l'escenari donaven una visió del palau molt càlida i acollidora, per altra banda, la plaça de la platea va ser clau per la representació de les escenes amb més moviment de l'obra, ja que permetia als actors actuar amb més llibertat de moviment. Aquest espai feia que el públic estigués immers dins de l'obra, els actors eren tan propers que semblava que els espectadors estiguéssim participant de l'espectacle, vivint-lo d'aprop.

No és gens fàcil fer una obra amb tant de ritme i sense perdre la sintonia, però tot treball té la seva recompensa i es nota que han treballat de valent per defensar aquesta obra i ho han fet magníficament!

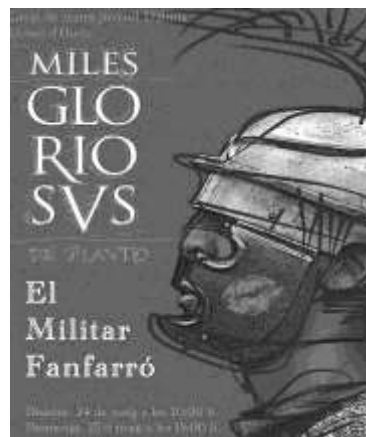
Felicitats nois!

Hanna Beltrán

El Grup teatral Juvenil, va representar els dies 24 i 25/5/2014 aquesta obra de Plaute que narra les aventures de Pírgopolices, un militar fanfarró que els seus esclaus no valoren i no li fan cas. Raptada la bella Filènia no aconsegueix el seu amor perquè la noia estima **Eleusides**. **Gràcies a l'astúcia dels esclaus l'amor triomfa** i el militar fanfarró perd la partida.

Aquesta comèdia de cinquanta minuts de durada, va ser ben interpretada pel Grup Juvenil i ben dirigida per en Pep Casals. **Bona idea d'utilitzar el centre de la platea com a escenari**. Felicitats a tots i, endavant!

Ricart Terradas i Mut

El cap de setmana a cavall entre maig i juny vam poder gaudir d'un espectacle de teatre infantil basat en l'obra original de Lluís Soler, *L'Avi Cinto*. Una obra ben travada i amb un argument treballat que ens va transportar a aquells contes de la nostra infantesa. Amb personatges ben definits i situacions sovint divertides, *L'Avi Cinto* que ens van oferir va ser el fruit de la feina feta al llarg de tot el curs per part dels nens i nenes d'aquest grup ben dirigit per la Núria Martínez.

Superats els nervis i petits contratemps de l'estrena del dissabte, el segon dia vam poder gaudir d'una bona representació amb diàlegs fluids i dinamisme en les escenes. El grup estava activat i tant els personatges principals com els secundaris van mostrar-nos el millor de cadascú. Com en tots els espectacles de teatre amateur, i especialment en els infantils, és habitual trobar-se amb diferents nivells interpretatius sobre l'escenari, fet que no priva de valorar i molt, l'esforç fet per cadascun dels nens i nenes. Aquesta és la feina que es pretén fer en els grups de teatre infantil de Lluïsos i crec que aquí s'ha assolit plenament.

Bona feina en la caracterització dels personatges, tant pel que fa a maquillatge com vestuari, i bona feina també en l'escenografia, especialment en la recreació del mar i la línia d'horitzó.

La clara i expressiva narració feta per Dora Serra va ser un bon recolzament si en algun moment els diàlegs dels nens quedaven més apagats; i les coreografies de les cançons de la Trinca, ben conegudes per tothom, van donar un toc divertit a tot el muntatge.

Moltes felicitats a tot el grup i a la seva directora!

Sergi Fontanals

VIDA DE LES SECCIONS

Dies 7 i 8 de juny 2014, Grup de Teatre Infantil dels dimarts.

Aquesta obra tracta de la convivència de quatre Regnes gràcies a un pacte que renoven cada deu anys. Una noia prepara un vi per sembrar la discòrdia. Gràcies a un antídot tot torna a la normalitat. Molt ben interpretat el paper de Salàsia per Núria Ruiz: bona vocalització. Els quatre reis, molt bé, bona dicció i to de veu; els altres personatges molt bé.

La part tècnica, llums i so, correcte. Perfecte la direcció de Paula Casanovas, una noia emprenedora que cada vegada dirigeix més bé.

Ricard Terradas i Mut

La última representació infantil d'aquesta temporada ens la portada la Paula Casanova amb **L'hemisferi fantàstic, una obra on els regnes de 4 elements**. Aigua, foc, vegetació i or cohabituen amb harmonia i pau. Aquest equilibri, però es trenca per les maquinacions de Salàssia que aconsegueix fer veure la poció de la discòrdia als quatre reis convertint-los amb egoistes, ambiciosos, àvars i provocant una guerra que per sort la Tanit aconsegueix evitar.

En la posada en escena s'aprofiten els racons de l'escenari per situar els diversos regnes, mitjançant la decoració i així l'espectador sempre estar ubicat quan surten els actors. El vestuari i el maquillatge està molt ben trobat. En aquesta obra hem pogut veure l'evolució dels actors que mica en mica es van movent més bé a l'escenari.

Anna Bartra

REPETIM:

Demanem a tots els responsables dels diversos grups de teatre ens facin arribar tant aviat com puguin fotografies dels seus espectacles teatrals si desitgen que siguin publicades al butlletí. Moltes gràcies

Teatre

Festes de Sant Lluís

Un cop més, la família Solé ens ha sorprès amb una de les seves obres. En aquest cas ha estat la Roser qui, en el marc de les festes de sant Lluís, ens ha presentat **L'Hotel dels Disbarats, una divertida comèdia ambientada** en un hotel on hi ha tot un seguit de confusions i malentesos barrejats amb polítics corruptes i un director sense escrúpols.

Aprofitant per donar-nos una subtil lliçó de música clàssica i òpera, es desgranen alguns balls al seu so i ens posen al corrent dels diferents noms de protagonistes, compositors i obres operístiques al substituir els **noms del personal de l'hotel a fi i efecte de "donar una imatge més cosmopolita"** segons afirma el director del mateix hotel.

Policies d'incògnit, secretaries enamoradisses, recepcionistes despreocupades i un xic bledes, junt amb un nerviós cuiner, un actiu grum, unes cambreres un pel malaptes vigilades per la majordoma, i un director més pendent d'omplir-se les butxaques que d'altra cosa, fan el complert del personal de l'hotel que ha d'atendre a un grup de ioguis i nedadores i que no n'encerta ni una de bona.

A destacar el "ball" de trucades de telèfon, amb diferents sons segon el receptor, que feia que anéssim desviant l'atenció d'un lloc a l'altre de l'escenari per a poder seguir la trama de l'argument.

En definitiva, una obra distreta que ha fet arrancar algun somriure del públic tot i que, pel fons que ens transmet de la corrupció de polítics deshonestos, no ens ha fet oblidar el telenotícies de cada dia.

Només ens cal felicitar de nou a l'autora i directora de l'obra per la bona estona que hem pogut passar, i als actors, actrius i ballarins i ballarines per la bona posada en escena.

Fins a la propera.

Antoni F. Araujo

Com cada any hi ha obra extra per les festes de Sant Lluís. Aquest any l'obra l'ha escrita i dirigit la nostra sòcia Roser Solé. No han faltat números de ball molt ben aconseguits gràcies a la Silvia Argudo. La música era extreta de fragments de grans compositors: Verdi, Mozart, Brhams, Wagner... Els personatges molt ben interpretats: el director corrupte (Lluís Solé) el regidor (Àngel Lorenzo) molt bons i tots els altres també perfectes. La meva felicitació a l'autora i directora, Roser Solé per la seva labor i l'esforç de portar a terme una obra de tanta envergadura. Moltes felicitats a tothom i fins la propera. ENDAVANT!

Ricard Terradas i Mut

VIDA DE LES SECCIONS

Parlar del teatre als Lluïsos és parlar d'una trajectòria dilatada, profunda i característica d'una entitat hortenca que té sobre aquest tema un Currículum força complet.

En aquest cas concret, parlaré de l'obra escrita per la pròpia persona que la va dirigir, la Roser Solé, que uneix histrionisme, petites sàtires i personatges que es fan entrançables.

A pams:

Avui dia, si algú pot muntar una obra escènica on hi surtin 30 actors/actrius, 34 figurants i que uns 25 tècnics entre maquillatges, attrezzo, tramoistes, etc. això solament pot ser possible en una entitat completament amateur; de barri, si voleu, i on cadascú dels que hi participa ho fa amb voluntat generosa, lliuradament i amb unes ganes boges de col·laborar. I aquest ha estat el cas **de l'obra "L'hotel dels disbarats" representada els dies 14 i 15 de juny d'aquest any 2014.**

Partint del guió elaborat per Roser Solé, que també ha estat la directora que s'ha atrevit a dirigir tot aquest guirigall de persones, l'obra té uns ingredients que la fa una mixtura especial. Dins d'un hotel on s'hi pot trobar des del gerent, un home corrupte que no dubta en fer anar de corcoll a tots els seus empleats per tal de dur a terme els seus assumptes foscos amb uns americans i on, també, hi està immers un regidor de l'Ajuntament del barri on és enclavat l'hotel, fins aquell empleat que, se suposa, és el tècnic informàtic que fa temps que està introduït dins la nòmina de treballadors però que, en realitat, és un policia col·locat per a **esbrinar els "xanxullos" que aquell gerent es porta entre mans. Un informàtic que no sap el que és un "salva-pantalles".** També hi tenim dues recepcionistes, una de les quals si alguna cosa sap fer esplèndidament, és agafar els encàrrecs completament al revés de com s'han d'agafar. Una noia de la neteja que se les dóna de cantar com una diva. Una secretària que està enamorada del fals informàtic i que, cada vegada que li demana ajuda aquest no sap com escapar-se... El grup de nedadores que fan una estada a l'hotel, que estan esperant uns vídeos de la federació i que, com és natural, la recepcionista embolica la troca mesclant els vídeos d'un altre grup de ioga... El representant de necessers que és confós pel contacte americà

que el corrupte gerent espera fer tractes... La representat de paper higiènic que també li passa el mateix... etc. Naturalment fins que tot s'aclareix i es deté tant el gerent com el regidor emmerdats fins al coll de pràctiques il·legals.

Potser totes aquelles persones que no hagin llegit mai en Tintin es perdin una mica amb els noms que, per tal de dissimular certes pràctiques, es van adjudicant entre els empleats. Potser algunes persones que no segueixin gaire les grans obres de la música clàssica no reconeixin alguns noms que el gerent adjudica a cadascun dels seus empleats, per a fer-se més important cara el contacte americà que espera que arribi, d'un moment a l'altre, amb molta ànsia. Però tot i aquest possible desconeixement, l'obra et fa riure, es desenvolupa dins dels paràmetres estrictes de la comèdia esbojarrada i és agradable de veure.

Una especial menció pel cuiner francès. Que es troba que ha de pelar dos-cents ous de guatlla; que el gerent ordena que se l'ajudi i que, per H o per B ningú ho fa i agafa un cabreig descomunal, ofès altivament i renegant amb francès i de manera enèrgica.

Sincerament, un aplaudiment per la Roser Solé. Pel seu guió i per dirigir des de nenes força petites fins adults de totes les edats amb les quantitats que ja he esmentat al principi, s'ha de tenir valor, paciència i sapiència, sincerament.

Joaquim Ciutat-Viu

HORUS
JOIERIA RELLOTGERIA

93 357 65 54
LISBOA 3-5
08032 BARCELONA
WWW.JOIERIAHORUS.COM

Tennis de Taula

La pilota de tennis taula ha sofert diferents canvis al llarg dels anys, en el pes, mida i color.

Un nou canvi hi ha a la cantonada. A partir de 01/07/2014, algunes competicions de la ITTF es jugaran amb pilotes que no siguin de cel·luloide. Diuen que el cel·luloide es dolent per la salut, però qui no ha olorat aquella olor que desprèn una pilota petada i ha vist a quina velocitat desapareix al cremar-la...

De moment hi ha 4 marques de pilotes de plàstic aprovades en el 2014 (3 amb costura i una sense costura). En el 2013 cap marca va passar l'aprovació. La Universitat de Viena i l'Institut d'Investigació en l'esport (ISR) de la Universitat Tecnològica de Nanyang a Singapur estan treballant per millorar la qualitat de les pilotes. Comentaris n'hi ha per a tots els gustos; si bé les pilotes amb costura estaven rebent millors comentaris que las de sense costura, ara sembla ser que les pilotes d'una sola peça, les fa més robustes.

Les pilotes no cal que siguin de plàstic, la idea és que siguin de qualsevol material, diferent a la cel·luloide.

El que sí tindran les noves pilotes és una mica més de diàmetre i una mica més de pes, tindrà menys efecte i botarà una mica més. De totes maneres seran canvis imperceptibles i estaran dins dels paràmetres que marca la ITTF.

També hi ha països que demanen altres canvis com les pilotes de dos o més colors, o que tingui una línia negra a la circumferència. Això serviria perquè jugadors, àrbitres i espectadors poguessin veure millor l'efecte que es dona a la pilota.

De moment per la temporada vinent, per exemple França, ha confirmat que a les seves competicions continuaran jugant amb la pilota de cel·luloide. I més d'un país ho haurà de fer, per anar gastant les pilotes antigues. Pel que fa a Espanya, han decidit que **Tops, Campionats d'Espanya i la lliga de Superdivisió** es jugui amb la nova pilota, si bé la resta de les lligues, serà per la temporada 2015/2016. Vist això, molt possiblement a Catalunya, es jugui bona part de la competició amb la nova pilota.

De totes maneres, si és per la salut, bé, però darrera d'això també hi ha un gran negoci!

Josep M. Miró
Àrbitre Internacional

La pilota de Tennis-Taula

Vols Jugar a
Tennis de
Taula?

Vine a l'escola dels
Lluïsos d'Horta
dilluns i dimarts de
17,30 a 19 hores
Telèfon 646314448

lluissoshortatt@lluissoshorta.cat

VIDA DE LES SECCIONS

Vespres de Jazz.

Ja hem arribat al final d'una nova temporada del nostre cicle de Jazz als Lluïsos d'Horta, amb magnífics concerts.

El 31 de maig ens vam traslladar al bosquet de l'escola de les Dominiques d'Horta, del carrer Campaamor, per tal de gaudir d'un bon i tradicional concert de jazz amb New Orleans Pussycats, grup que és un dels més genuïns representants del Jazz Negre de New Orleans, forma musical nascuda per acompanyar la dansa, que tingué el seu apogeu en els anys 20 de la passada centúria. *Pepe Robles*: corneta, *Mikhail*: Violí, banjo i veu: *Mikhail*, *Ulianovsky*: piano, *Cesc Miralta*: clarinet.

Agrair a les germanes de les Dominiques d'Horta, la seva hospitalitat i suport en la celebració d'aquest concert.

Al mateix temps, el nostre amic Ramón Raventós, antic company del nostre equip de tennis de taula, i expert amb temes de Blues, ens ha fet especialment per el nostre butlletí dues cròniques/critiques dels dos concerts amb mes "blues" de la temporada. El del 17 de maig de **l'Amadeu Casas trio**, i el del 28 de Juny de Big Mama & Riqui Sabatés Blues Band.

Aquest últim concert-sopar tot un èxit de públic amb tot el pati del Cau ple de públic gaudint d'una magnífica vetllada.

Ens tornem a veure al setembre. Bon estiu i molt de Jazz i blues!!!

Josep Magrans

Amadeu Casas Trio

Amadeu Casas (g.v.)

Matias Miguez (b)

Eduardo Neto (d)

Dissabte , 17 de maig de 2014, vàrem començar la tarda malament, amb un espectacle deplorable del barça ... ens sobreposem i fem cap als Lluïsos. Aquest fet fa que molta gent que pensava assistir no ho faci, bé, ells es van perdre la sessió.

Comença el concert amb un parell de temes propis, **cantats en català, per anar escalfant l'ambient, però** de seguida segueix en temes més *blueseros* que per al **meu gust m'agraden més, segueix fent peces dels** clàssics Freddie King, Albert King i com no, un tema magistral de B. B. King on podem apreciar el bon fer a **la guitarra de l'Amadeu. L'Amadeu és un guitarrista** molt fi, i amb molta classe i en els temes lents i arrossegats és on es pot veure tot el que pot fer aquest músic, això és tal com ho sento jo. Ja sé que la majoria de gent quant van a un concert el que volen és marxa i com més soroll facin millor.

He de destacar un tema propi instrumental, que va **comentar que l'havia fet quant va perdre una cartera** o alguna altra cosa... és igual, el que vull dir, és que dels temes propis que va tocar, per mi, el millor. En va

recordar molt la guitarra del gran Peter Green!!!, al final del concert em va passar preguntar-li si veritablement estava inspirat amb el Peter Green; bé, la propera...

Al final va tocar el clàssic instrumental de Freddie King *Hideaway*. En fi, un concert on **tothom s'ho va passar** bé i amb qualitat a **l'escenari, anava a dir** a dalt del escenari, però es que TOTS estem a dalt de l'escenari!!! Per la gent que no hagi assistit mai a un concert de *Vespres de Jazz* ha de saber que en principi es fan amb taules i cadires, amb alguna cosa per picar i copa de cava, *Sumarroca* i tot això a dalt de l'escenari!!! i

VIDA DE LES SECCIONS

a sobre tan sols cobren 10 € per l'entrada. La sensació d'estar a dalt de l'escenari amb els músics a tocar, és molt bona i es crea un ambient de complicitat entre el públic i els que actuen.

Vespres de Jazz ha portat sempre músics molt interessants, quasi sempre en petit format, degut a l'espai, però això no vol dir pitjor, sinó tot al contrari ja que pel tipus de concerts programats es fa molt interessant sentir formacions diferents a l'habitual, (per exemple, l'any passat va passar Ricard Gili de la *Locomotora Negra* amb una petita formació, i és molt diferent d'una banda sencera) A Final de Temporada de *Vespres de Jazz* es fan dos concerts fora de l'escenari en un lloc emblemàtic d'Horta, com Jardins de *Can Cortada*, *Tennis Horta*, etc, aquest any es farà el 31 de maig als jardins de l'**Escola de les Dominiques d'Horta** amb *New Orleans Pussycats*.

Vespres de Jazz, acaba el 28 de Juny amb *Concert-Sopar a la fresca* al Pati del *Cau* (C. Salses) amb un final de festa de luxe, toca: *Big Mama & Riqui Sabatés blues Band*.

Que gaudiu de la bona música!!!!

(Tan a l'Amadeu Casas com a la Big Mama, els vaig veure pràcticament debutar els anys 80 amb un grup Pioner del Blues a Catalunya i Espanya que es deia Harmònica Zumel Blues Band)

Ramon Reventós

Big Mama & Riqui Sabatés Blues Band :

28 de Juny de 2014

Concert – Sopar a la fresca, al pati del Cau

Final de la VI temporada "Vespres de Jazz"

"Big Mama" Montse (v, g)

Riqui Sabatés (g) Isaac Coll (b)

Caspart St. Charles (d)

Banda de luxe per al final de temporada, la *Big Mama* (Montse Pratdesaba) gran cantant de Blues amb més de 25 anys sobre l'escenari, amb molts treballs editats, tant com a solista o acompanyant d'altres figures del Blues. Riqui Sabatés, guitarrista que ha col·laborat amb Taller de Músics i varies Escoles de Música, a part de la seva extensa discografia ha col·laborat en treballs en gent tan reconeguda com Tete Montoliu o Pau Riba. Isaac Coll, jove contrabaix també del *Taller de Músics*. Caspar St. Charles bateria, nascut a Londres, ha acompanyat a músics Internacionals de Jazz i de Blues com Lou Bennet o Johnny Mars i com no, ja havia col·laborat amb la Big Mama en el treball *Blues, Blues; Blues*.

La primera part del concert va estar configurada per una majoria de composicions pròpies, obrint amb un blues de talla clàssica per anar **escalfant l'ambient**, varen seguir temes en català, composicions de la pròpia Big Mama, un d'ells amb gran influència del guitarrista T. Bone Walker.

És una banda que segons va comentar la Big Mama, era la segona vegada que actuaven en directe, sonaven com si fes més temps que toquessin junts, encara que ja han tocat la Big Mama i el Riqui Sabatés, la secció rítmica de baix i bateria donaven a la banda el que ha de ser un grup.

La segona part va estar fantàstica, la Big Mama amb una veu que ja voldrien algunes cantants americanes i una pronunciació perfecta (això segons els que entenen del tema). També em va agradar molt la guitarra rítmica de la Big Mama.

El Riqui amb la seva inseparable Gibson *Les Paul* va demostrar el perquè està tan ben considerat per tothom.

Com deia la segona part va començar amb un tema *funky* que a mi no m'agrada massa... però a continuació van entrar amb un tema de Freddy King *"I'm tore down"* que ja és un blues amb marxa, per passar a dedicar a Alfredo Papo un Blues de Big Bill Broonzy, un blues clàssic perfecte!!! (Alfredo Papo va ser qui va portar l'any 1953 al gran Big Bill Broonzy a Barcelona, al teatre Capsa a nom del *Hot Club Barcelona*.) per això el tema li va estar dedicat. (Alfredo Papo 1922-2013)

Varen continuar amb un *slow blues* dels que a mi m'agraden... que deia *I Cry When I Sing This Song* amb un bateria sense passar-se i marcant el ritme lent del tema en qüestió, amb lluïment de la guitarra de Riqui Sabatés i la veu de la Big Mama.

A continuació va sonar *Change Your Mind* amb un solo de bateria fantàctic!!! S'ha de dir que el Caspart St. Charles portava un *kit* de bateria mínim i tot i així en treia un gran profit!!!

VIDA DE LES SECCIIONS

Ens anem a New Orleans amb el tema de Fats Domino *All By Myself*. Per tornar de nou a un blues lent, lluint-se de nou la veu de la Big Mama.

Es va acabar amb un altre blues amb marxa i el públic entregat seguint el ritme del blues.

El bis va ser *Away From Home* amb el ritme que exigeix un final de concert!!!

Per cert agrair el so perfecte del concert al Tècnic de So (Albert) ja que a part d'anar a veure un concert també s'ha d'escoltar!!!

Ramon Reventós

FOTOGRAFIES: JOAQUIM TERRADAS I JOSEP MAGRANS

Esbart Folklòric d'Horta

Bravo! Cada actuació supera l'anterior. Aquest esbart ha posat noves piles i torna a créixer. Dues noies, la Sílvia i l'Anna Lorenzo Clemente s'han fet responsables del grup més petit i, amb bona música i bon treball, han aconseguit que els més menuts segueixin el compàs i saltironin amb gràcia.

El cos de dansa que dirigeix en Raül Puga, treu molt de profit del reduït elenc de noies que ballen amb gran precisió i són un goig pels ulls dels assistents que segueixen les seves filigranes.

El Cos de Pares, sota la direcció de la incansable Roser Miró i Castells, continuen delirant-nos amb les seves actuacions.

Aquest festival va ser acompanyat per la Colla de Diables del Carmel que ens van demostrar la gràcia que pot tenir una tamborinada. Molt bons!

I què podem dir de la colla Sardanista Xàldiga? Que ens van fer plorar d'emoció amb la seva exhibició magnífica d'una sardana transformada en ballet.

Una tarda rodona!

Dora Serra

Festival de Primavera'14

Diumenge 6 d'abril a les 18.00h començava l'espectacle de dansa i música sota el nom de *Festival de Primavera*.

Seguint el fil argumental de la darrera actuació en què vam participar *La cultura és Nostra*; amb molt d'encert i completament apropiat a la nostra realitat, vam fer partícips de la jornada als tabalers del grup FOC de Diables del Carmel, i a la Colla Sardanista Xàldiga de Sant Andreu.

Una tarda plena de música i color damunt de l'escenari; de somriures i mirades creuades de complicitat entre dansaires i músics, de corredisses sota l'escenari, d'agulles de cap i imperdibles subjectant complements als vestuaris triats per l'ocasió; de nervis, i aplaudiments...

No van faltar les sorpreses, les boques obertes i els ulls oberts de bat a bat, quan entraven els tabalers des de la platea repicant amb les baquetes als seus instruments; sumant al ritme i al repicar a tots aquells espectadors dins i fora l'escenari; des de la platea fins a entre cortines.

L'admiració de la bella i delicada precisió de les sardanes que ens van mostrar els joves de la colla sardanista; demostrant-nos una vegada més, que la sardana no només és una dansa que ballen la gent gran els

SEGUEIX A LA PÀG. 22 ⇨

SEGUEIXEN LES OBRES...

A casa nostra, l'activitat d'obres no para i aquest estiu no serà cap excepció. Seguint amb el pla d'actuació a tota la casa a fi i efecte d'adequar-la a la normativa vigent i aprofitar alhora per millorar-ne alguns serveis, es faran algunes actuacions que han d'afectar a gairebé tot l'edifici.

Així, començarem per desmuntar (un altre cop) el pati de butaques per fer-hi un arranjament complet de tots els seients reentapissant-los amb material ignífug i substituint totes aquelles parts que pel seu ús eren malmeses. Un cop arranjats, es col·locaran al seu lloc definitiu amb els seus ancoratges corresponents.

Al mateix temps, s'han de buidar les dues sales de vestuari de les plantes superiors ja que les obres les afecten i en quedarà una de sola pels vestuaris de l'esbart i del teatre, que a partir d'ara compartiran espai.

El motiu: la construcció de l'espai destinat a la instal·lació d'un ascensor i que afecta (de baix a dalt) el laboratori fotogràfic, la sala polivalent i la sala de vestuari de teatre. La instal·lació definitiva de la cabina i maquinària depèn (en el moment de la redacció d'aquest escrit) de l'obtenció dels fons necessaris. Val a dir que una bona part del pressupost de les obres d'enguany ha sortit de la subvenció que ens ha concedit l'Ajuntament de Barcelona.

A la planta superior, i a un extrem de la sala de pintores, s'hi construirà un servei per a minusvàlids, i s'adequarà l'espai sobre les sales de vestuaris amb un accés més còmode, on s'hi emmagatzemarà material d'attrezzo i decorats del teatre.

Les portes d'accés a les sales des de l'escala es canviaran per unes antifoc, en compliment de la normativa vigent.

Pel que fa a la caixa escènica, la teulada sobre l'escenari es farà completament nova amb un revestiment aïllant a fi i efecte de conservar la temperatura dins la sala del teatre i evitar les goteres. Al sotaescenari s'ignifugaran les columnes i es repararà el terra anivellant-lo. S'aprofitarà també per construir un nou servei per no haver d'utilitzar el del públic en cas de representacions. També s'hi instal·laran uns ruixadors i una cortina d'aigua antiincendis a fi i efecte de separar la caixa escènica de la sala del teatre en cas de sinistre.

En el lloc de les actuals secretaries (dalt i baix) s'hi ubicaran els nous serveis. La secretaria passarà a ocupar el lloc de l'actual servei de senyores i part del sotaescala, i quedarà just al davant del nou vestíbul d'entrada a la sala del teatre. Aquest nou vestíbul ocuparà el lloc dels vells serveis, i acabades les obres es convertirà en l'entrada principal del centre.

El cost previst de tota l'obra són 435.000 €. Els diners s'obtenen de les següents partides:

- Subvenció Ajuntament de Barcelona, Institut de Cultura: 324.000 €
- Subvenció Generalitat de Catalunya, Herències Intestades de Barcelona: 31.700 €
- Finançament de Lluïsos d'Horta: 79.300 €

Amb aquests diners queda pendent el finançament de la cabina de l'ascensor, només es cobreix l'obra civil. Estem estudiant la petició d'un préstec de 50.000 € a Banc Sabadell per cobrir aquesta partida i per possibles desviaments pressupostaris.

La cosa no s'acaba pas aquí. Tenim molts més projectes per millorar els espais de casa nostra i que només queden a l'espera de la generació dels fons econòmics necessaris per a portar-los a terme. Seguirem buscant subvencions i altres fonts de finançament per aquesta o altres obres que vulguem fer en el futur.

Hem de tenir la casa "com un Sant Lluís" per les properes festes del 150 aniversari!

Us seguirem informant.

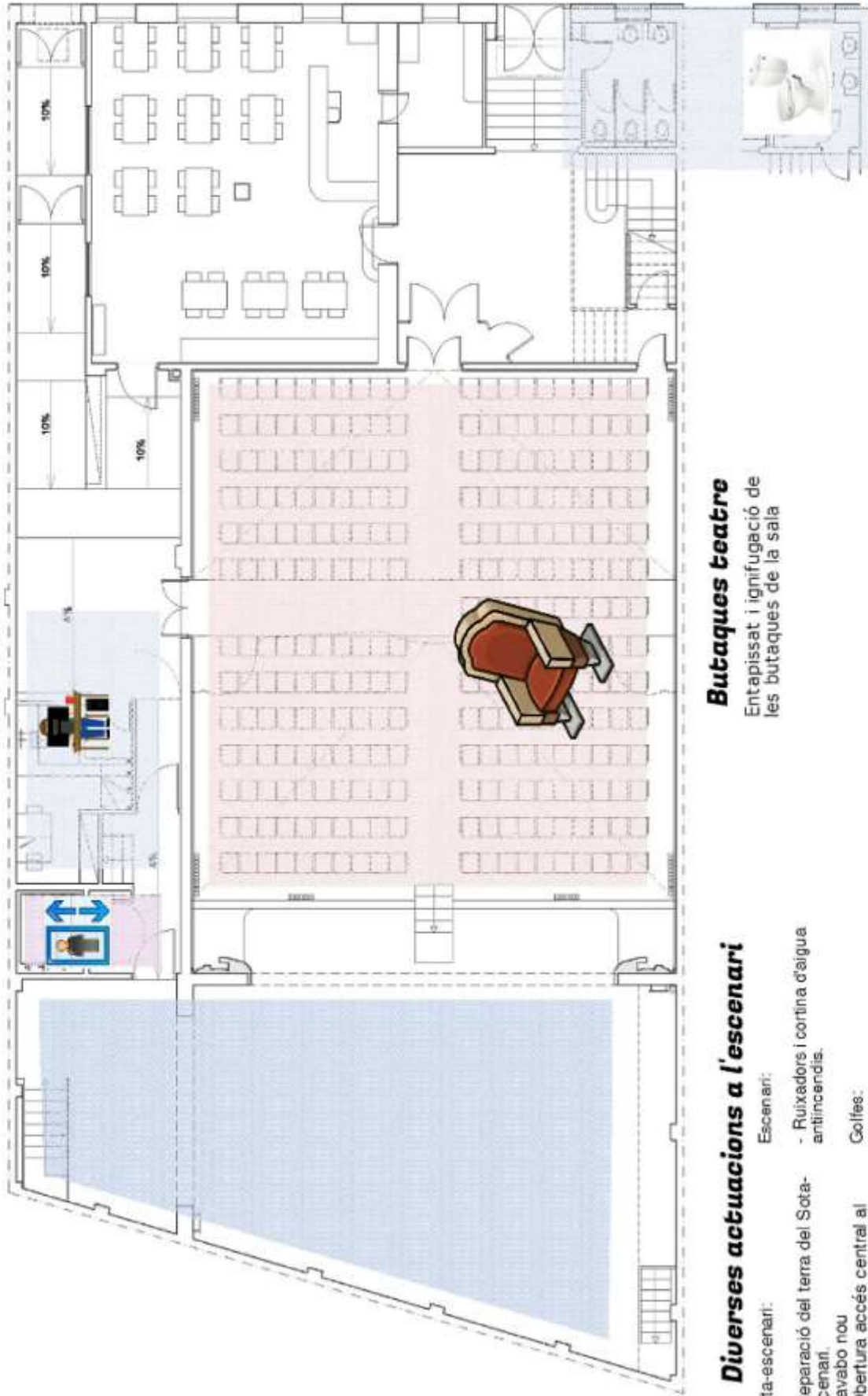
INFOGRAFIA DE LES OBRES PREVISTES ALS LLUÏSOS

Nou ascensor

Construcció de l'espai per un ascensor

Vestíbul i Secretaria

- Ampliació nou vestíbul d'entrada a la sala
- Nova Secretaria

Diverses actuacions a l'escenari

Sota-escenari:

- Reparació del terra del Sota-escenari.
- Lavabo nou
- Obertura accés central al sota-escenari des de la Platea, per les escales.
- Ignifugació de les columnes del Sota-escenari.

Escenari:

- Ruixadors i cortina d'aigua antincendis.

Golfes:

- Nova porta i escala d'accés a les golfes.

Teulada:

- Nova teulada.

Butaques teatre

Entapissat i ignifugació de les butaques de la sala

Altres actuacions

Nou lavabo a la Sala de Pintores adaptat per minusvàlids

Lavabos nous

A l'espai que actualment ocupen les dues Secretaries

VIDA DE LES SECCIONS

diumenges a les dotze del migdia; sinó que pot sorprendre'ns i delectar-nos amb la seva harmonia de moviments, la seva força i la seva energia.

I com no, els nostres tres grups de l'esbart.

L'Infantil, les nostres promeses, que cada dia son més i ho fan millor. Van demostrar-nos que l'esforç de cada dimecres, assajant una vegada rere una altra, aprenent a coordinar-se amb les companyes, i sobretot gaudint-ne moltíssim; són capaces de sorprendre'ns a tots! Fins i tot participant d'un ball final conjunt posant-hi la cirereta al pastís de l'actuació.

El Cos de Dansa, que malgrat els entrebancs, amb pocs assajos van mirar endavant, van respirar profundament i van decidir que no els podrien aturar, traient una actuació completa amb molts pocs dansaires. Tot i la complexitat de la situació, van demostrar la seva vàlua i confiem en ells per seguir arrossegant el carro de l'Esbart.

I com no, els nostres estimats Veterans, que segueixen un any més al peu del canó, amb noves estrenes, amb molta energia i moltíssimes ganes de ballar. Una mostra més, que la dansa i la cultura... no tenen edat!

Gràcies a tots i cadascun de vosaltres per fer de la tarda de diumenge, una gran tarda. Als que éreu rere les cortines, sota l'escenari, o la cabina de llums. Als que hi éreu damunt amb els focus a la cara i centenars d'ulls fixats sobre els vostres moviments!

A tots!

Gràcies, i fins la propera!!

Aina Soria
Responsable de Comunicació
Esbart Folklòric d'Horta

Excursionisme

Sortida de primavera 2014

Com ja és habitual des de fa molts anys, coincidint amb la primavera s'ha fet dels dies 31 de maig a l'11 de juny del 2014, un viatge d'esbarjo que en aquest cas ha estat un creuer Hamburg Cap Nord – Cap Nord Hamburg.

Una sortida realment extraordinària en molts aspectes, composta de 39 persones molt responsables, doncs tothom era major d'edat, és a dir tots per sobre dels 18 anys. El recorregut va ser Barcelona Hamburg amb avió, d'aquesta ciutat alemanya anada i tornada al Cap Nord amb un vaixell gran i molt preparat, que ens va portar per la costa de Noruega durant onze dies. Es van fer les parades adients que van permetre visitar amb autocar, tren, etc. diversos paratges i ciutats. Aquestes sortides i entrades al vaixell es van realitzar als ports de Geiranger, Cap Nord, Tromso, Leknes, Trondheim, Andalsnes, Bergen i, el darrer dia, Hamburg, on després de fer una extensa visita ens van portar a l'aeroport i cap a Barcelona, que segons es va detectar a l'arribar-hi, molts estaments de la ciutat ja ens trobaven a faltar.

Es pot assegurar que la sortida en qüestió mereix el qualificatiu de magnífica, en primer lloc perquè la salut dels 39 expedicionaris ha estat bona, problemes importants al vaixell no els hem viscut, (érem 2.000 turistes). La nau ofereix serveis per llegir, descansar, distreure's, fer exercici, prendre el sol, comprar, menjar i moltes coses més. El temps va ser molt bo, amb sol cada dia i temperatures agradables, tenint en compte que vàrem estar a poc més de 2000 km del Pol Nord. La situació del mar totalment tranquil·la, semblava que navegàvem per dintre d'una bassa. El llocs que hem visitat, fiords, ciutats, natura, cascades d'aigua, neu a l'abast per poder-la xafar, etc. tot meravellós. Si algú en té dubtes, que dediqui una estona a repassar les fotos que ha fet.

Una curiosa experiència. Els dies 4 al 7 de juny, (Cap Nord fins a Trondheim) vàrem gaudir d'un fet bonic i, a la vegada sorprenent per la gent que vivim a latituds tan diferents de la zona citada. Durant les dates esmentades no es podia veure el sol a l'horitzó.

Per acabar aquest resum una recomanació, el que tingui ganes de fer un viatge i passar-ho bé, que s'apunti als que organitzen la Carme i el Josep, ja que ells cada vegada el llistó el deixen més alt, però al proper el tornen a superar.

J. B. Ferré

El conte del soci

El balcó

L'àvia es passa tot l'estiu a la Cerdanya. Està tan acostumada a l'aire lliure, que quan torna a ciutat i al pis, se sent engabiada.

Un dia va pensar: però, si tinc un balcó! Va obrir la porta... i el balcó va dir:

—Quin espant! Què deu passar en aquesta casa que avui em visita la mestressa?

—Mira Susi, tráeme una silla, por favor.

—Sí, sí. Es veu que avui tindrè companyia. S'està mirant el cel i es veu que li agrada. Oh, ha descobert el Tibidabo i diu oh, que es veu bé! No és com el jardí de la Cerdanya però potser moltes persones es conformarien a tenir un balcó com aquest.

—Es distraído, pasa mucha gente — diu la Susi.

—És veritat —fa l'àvia i pensa que qui no es conforma és perquè no vol.

El balcó murmura: a veure si s'ha acabat la meva soledat. Fillets! Quaranta-nou anys tot sol aquí fora! Només sortien els nois quan sentien una forta frenada de cotxe o de moto, o els bombers... Per cert, aquells nanos fa anys que no els veig!

El balcó està ben emocionat i content en veure que la Susi surt amb quatre testos plens de geranis florits: dos de vermells i dos de blancs. És que a l'àvia li ha donat per les flors blanques. La Susi diu: que bonito queda.

El balcó pensa: ara sí que faig goig. I ha fet una llengota al seu veí balcó del costat. Estic guapo, tinc companyia cada dia; la mestressa llegeix un llibre, però de primer mira el cel, (sembla que resi), contempla el Tibidabo i després tot aquest bé de Déu de flors. És que vol lluir-me.

—No conec ningú. —es diu a ella mateixa, la mestressa— On són els veïns de la meva època? Comptaré quanta gent passa en deu minuts: deu xinesos, el carter, dues noies amb un vel al cap, el noi de can Terrades, cinc xinesos més...

Avui ha obert la porta del balcó un noi una mica pagès, molt moreno; deu ser de treballar al camp o d'esquiar. Es posa a remenar els testos, arrenca les fulles seques i diu a la mestressa que els falta aigua i la Susi es posa a regar. M'he quedat ben xop! Un home que passava per baix el carrer rep també la remullada i rondina. Jo penso: jo sóc músic!

La mestressa contempla la casa del davant del balcó i aquest rumia: és ben especial aquesta casa; tants anys que la contemplo i no he decidit si m'agrada. És que sóc un antiquat; la meva estructura és de cent anys enrere. Els balcons com jo tenim una gràcia especial i servim per a moltes coses, per exemple, mireu la mestressa com n'està de satisfeta aquí, prenent el sol i l'airet que ve d'allà baix el mar, ella diu que és la brisa de la marinada. Si n'està de satisfeta que fins s'ha oblidat de la casa de l'estiu. Sort, perquè estava molt pesadeta

parlant-ne! Bé, ara, amb les dones que **m'admiren quan tornen de plaça, sóc feliç.**

Ara recordo un fet molt trist que va passar a la meva façana quan tenia una bastida posada perquè arreglaven la barana del terrat. Una nit de dissabte, a les tres o a les quatre de la matinada, **dos nois amb ganes de broma, s'enfilaren per les fustes, corrent d'un cantó a l'altre. Jo me'ls mirava i pensava si els falla el "tablero" ai! Un dels nois es va cansar de fer de saltimbanqui i va baixar, però l'altre va continuar botant sobre les fustes i de sobte xop! El noi atrevit va caure, amb tanta mala sort que va quedar mort a l'acte! L'amic li parlava, plorava, es va treure la jaqueta, el va tapar. Un veí va avisar els Mossos, va arribar una ambulància...** Durant molt de temps hi hagueren rams de flors al terra, allà on va quedar una taca de sang. La mare del noi venia molts dies, posava una llàntia i flors, i plorava. La meva mestressa un matí li parlà i la mare comentava que no sabia què li havia passat al seu fill, un noi prudent, responsable, bona persona, estudiós. La mestressa li va dir: era la seva hora! Ves, qui pot consolar una mare! En realitat és que aquella nit el noi havia begut més del compte. La meva mestressa deia als seus fills: vigileu quan sortiu de festa; no beveu. Bé, sols una copeta no us farà mal i millor si mengeu una mica abans. No feu barreges, sigueu prudents, no us deixeu convèncer pels que ja van alegres a mitjanit!

Perdoneu, com que sóc vellet, sempre parlo del mateix. També he passat bones estones, no us penseu! No sé si sóc pesat, però tornant a parlar de la casa **d'aquí al davant, quan la construïen ja es veia que seria diferent de totes les altres. Tothom comentava: és ben estranya, potser serà un cinema, potser les oficines d'un bingo, jo crec que serà una església protestant, com que posen finestres amb vidres negres, un eixerit va**

dir això és un cementiri. I res de res; és **una casa particular. L'any que es va acabar l'obra, això era un seguit de visites: gent de ciutat, estudiants d'arquitectura.** Feien comentaris i jo em quedava amb la boca oberta. Un dia quan la Susi va sortir a regar els geranis va dir: madre mía, que pasa con tanto muchacho mirando hacia arriba? Que hay fuego? La mestressa li va respondre: mira, noia; els encanta aquesta façana. En aquest món es despatxa tot. I la Susi afegí: **sí, sí; para gustos, los colores! Jo me'ls mirava des de primera fila i em sentia com el convidat d'honor. Han passat els dies i els anys i jo segueixo contemplant la joia que tinc al davant i res, no hi trobo la gràcia. Serà que estic antiquat, desfasat, que ja he caducat, o com diu el cantant Raimón: nosaltres no som d'eixe món!**

T. Ferran
Sòcia nº 139

UNA MICA DE TOT

Club de Bitlles Siuranenc d'Horta

El proper mes d'octubre farà 20 anys que el Club de Bitlles Siuranenc d'Horta va començar les seves activitats. Durant aquest temps han volat molts bitllots i han caigut moltes bitlles, i molta gent ha descobert un joc/esport que des d'abans de la guerra no s'havia practicat al nostre barri.

La gent del Siuranenc —molta d'ella activista dels Lluïsos— no s'ha limitat a jugar a bitlles, sinó que n'ha fet tota la difusió i promoció possibles, com correspon a un club implicat en la millora i el creixement de l'esport que practica. Però també ha donat molta importància a aconseguir que el club estigui integrat totalment en la vida del barri i de la ciutat, organitzant campionats oberts a totes les entitats i col·laborant en tot el què ha pogut. Tot això el va fer mereixedor del Premi Horta-Guinardó l'any 2011.

En aquests moments el Siuranenc és un dels clubs més importants de Catalunya, tant en nombre de llicències federatives com a nivell de resultats esportius. Especialment brillant va ser la temporada 2012-2013 en la que es van obtenir grans èxits: campions de la Copa Generalitat, tercers en el Campionat de Catalunya i campions de Lliga Catalana (del nostre grup) i Lliga Barcelona.

Però l'actiu més important del club és la barreja de jugadors i jugadores infantils, joves, de mitjana edat i veterans. El jugador més jove té 8 anys d'edat, mentre que el més veterà ja n'ha fet 78!!

Malauradament, en aquest moments, el Siuranenc no compta amb unes instal·lacions pròpies per dur a terme les seves activitats, i des de fa tres anys ha de fer-ho a l'escola Mare Nostrum. Moltíssimes gràcies a tota la família del Mare...

Per commemorar els 20 anys, el club ha organitzat diferents activitats: durant les festes de Sant Lluís hi ha hagut una petita exposició al vestíbul dels Lluïsos. **L'acte principal de les celebracions ha estat una gran festa a l'escola Mare Nostrum el dia 5 de juliol, amb campionat de bitlles, exposicions, música i sobretot molt bon ambient. I encara hi ha més actes previstos per més endavant.**

20 anys de bitlles i bitllots a Horta!! Esperem que en siguin molts més!!

Toni Solé

20 anys de bitlles i

Exposicions

Racó del col·leccionista

En Joan Enric Torra, excursionista d'alta muntanya, membre dels Qqdrulus ens exposa una petita part del material necessari per a fer les grans expedicions.

En Jordi Sitjà també ha exposat: una sèrie de petits rellotges suïssos, molt macos.

Lamentem no poder-vos mostrar les gerres de cervesa que ens va exposar la Margarida Ferrater. Es van quedar sense fotografia!

Concurs de dibuix infantil

El propassat 5 d'abril d'enguany es va celebrar el concurs anual de dibuix per a infants amb la participació de vuit nens i nenes d'edats compreses entre els dotze mesos i els nou anys.

Els participants foren:

Sergio Shmyhelskyy (9 anys), la Marina Prats (9 anys), en Marc Prats (5 anys), la Maria Navarro (9 anys), en Martí Velilla (1 any), la Nùria Griñón (4 anys), en Genís Griñón (1 any) i en Victor Higuera (5 anys).

La deliberació per part del jurat fou intensa per la bona qualitat dels treballs que, com cada any es van **exposat al vestíbul del centre. A l'hora, i tenint en compte les diferències d'edat dels participants, es van donar diferents premis segons el grau de maduresa dels vaillets.**

Els premis, molt segurament per animar les qualitats artístiques dels participants, van consistir en llapisos de colors i blocs de dibuix perquè vagin fent **pràctiques pel concurs de l'any vinent.**

Ànim doncs als petits artistes. A la sala de pintors hi falta gent, i ens aniria molt bé poder contar amb nous elements per confeccionar els decorats del teatre.

Fins aviat.

Antoni F. Araujo

Sopar de truites

El dia 14 de març ens vam reunir per sopar unes 40 **persones amb el que anomenem "sopar de truites"**. La cosa va així: Hi ha unes quantes persones que porten truites i postres per compartir i tothom paga 10 euros que van destinats a la campanya de la fam de Mans Unides. També hi ha fila 0 per aquelles persones que no poden venir a sopar i també volen col·laborar.

Després de sopar el pare José Rubio, combonià, ens va explicar com treballen al Congo, els costums i la **vida d'allà, les misses, els hospitals, etc.**

Va ser un vespre molt amè i interessant.

Es van recollir 460 euros.

Maria Franquesa

Festes de Sant Lluís

Ja hem fet la festa al carrer, hem inaugurat les exposicions de fotografia i de manualitats. Hem repartit premis als artistes fotogràfs i hem gaudit de l'espectacle teatral amb l'obra que s'ha inventat la nostra sòcia Roser Solé: "L'hotel dels disbarats", una obra plena d'humor i de sàtira. Els nostres artistes s'han lluit i el públic ha estat generós aplaudint i felicitant la feina duta a terme.

S'ha homenatjat els tres socis que porten 75 anys militant a la Casa: Josep Clot, Jaume Caminal i Miquel Piqué. Un homenatge emotiu i familiar. S'ha retut un recordatori a la nostra Teresa Campmany que durant tants anys ha estat la capdavantera dels grans espectacles teatrals. Ens hem sentit agermanats a la sala teatral, al bar, a les sales d'exposicions i fins al carrer... Hem celebrat una missa on els socis que segueixen la seva convicció cristiana a l'antic estil, hem pregat pels presents i pels absents. Hem fet un dinar col·lectiu on ens hem sentit agermanats perquè som una gran família i ens sentim joiosos del nostre Centre, Els Lluïsos d'Horta que porta 148 anys donant gaudi, amor i companyia a aquest extens barri d'Horta. Felicitats!

Dora Serra

Cinema als Lluïsos

Aquesta temporada que ja s'acaba, hem encetat un nou projecte. Molt modest; molt senzill; d'estar per casa com si diguéssim. L'anomenem *Cinema als Lluïsos* i és una altra manera de veure cine. Ens expliquem: tots sabeu —o, si més no, ho haureu sentit a dir— que el cinema hom acostuma a veure'l des de fa una pila d'anys assegut en un sofà davant del TV del menjador de casa i, fins i tot, moltes vegades sol com un mussol.

Les sessions de Cinema als Lluïsos no les fem així. Les fem com les feien arreu en altres èpoques: asseguts tots junts i veient la pel·lícula que prèviament entre tots em triat, i en una pantalla gran. I si volem discutir-la una vegada vista, o senzillament fer petar la xerrada, doncs també ho podem fer.

Vàrem iniciar el projecte el dia 22 de març amb la pel·lícula *El Gran Dictador*, que va ser assaborida com si no l'haguéssim vist mai, això que qui més qui menys l'ha vista catorze vegades. Al final de la sessió es va fer un petit treball de camp del qual va sortir-ne uns dies després la segona pel·lícula: *To be or not to be* —una altra de nazis, segurament per influència de la primera— que es va projectar el dia 7 de juny.

Per acabar la temporada, el dia 27 de setembre ens allunyarem d'aquesta temàtica i projectarem *El violonista en el tejado*, sorgida també en votació popular. Us hi esperem a tots.

Cal dir, per acabar, que potser la il·lusió pel projecte ha resultat superior a la seva previsió i planificació i l'hem engegat una mica verd encara. Confiem que a la propera temporada hi arribi en el punt de maduració adequat.

Salvador Casals

CINEMA ALS LLUÏSOS

UNA ALTRA MANERA DE VEURE CINE

HORUS
JOIERIA RELLOTGERIA

93 357 65 54
LISBOA 3-5
08032 BARCELONA
WWW.JOIERIAHORUS.COM

Òpera de cine

El mes de maig varem finalitzar la primera temporada d'Òpera de cine, activitat creada per apropar tothom a aquest gènere musical massa desconegut i moltes vegades lluny del nostre abast.

Varem acabar la temporada amb la projecció de *La Traviata*, de Verdi. Tot un drama, el primer que vàrem fer, doncs iniciarem el cicle amb òperes bufes (o còmiques) perquè ens va semblar que, per començar, aquest tipus d'òpera era més amena. Amb *La Traviata* varem augmentar el nombre d'espectadors que esperem que continuïn acompanyant-nos i fins i tot que n'incrementem a les properes projeccions.

Així, aquest octubre iniciarem una nova temporada d'òpera de cine. Us tenim preparats grans autors Puccini, Bizet, Mozart, Verdi... per poder gaudir amb les seves obres. Aquesta temporada hi haurà més drames que òperes bufes, doncs la majoria dels autors varen escriure més versions melodramàtiques. I la majoria de drames tenen com a víctimes les dones. Tosca, Aida, Carmen, Norma, són quatre dels noms propis que també donen nom a l'òpera que protagonitzen, i que podrem veure aquesta temporada. Encara no sabem ben bé en quin ordre les projectarem, però el que és segur és que entremig hi haurà una òpera còmica, que ens distregui de tant drama: *Les nozes de Fígaro*.

Podem dir doncs, que aquesta temporada estarà dedicada a la dona, clar que amb els llibrets és la dona tal com la veien els homes del segle passat: gelosa, de dona fatal... dins d'un context històric, de llegenda o costumista.

Anna Bartra

TOSCA
AIDA
CARMEN
NORMA

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

M. Eulàlia Miró i Castells
Sòcia núm. 74

L'Eulàlia va néixer el 13/1/1966 a Horta. És la petita de la nissaga Miró Castells, tots molt eixerits i participatius en aquesta Casa. Els nois, Josep M^a, i Jaume, els trobarem sempre al grup de Tennis taula i les noies, la Roser i l'Eulàlia, a l'Esbart i la Dolors al Club de Bitlles Siuranenc d'Horta. Els pares havien portat el bar una colla d'anys i l'Eulàlia l'hem vist créixer entre taules, cadires i sala de teatre. L'avi va ser el fundador d'aquest esbart que l'any que ve celebrarà el 70è aniversari, el senyor Josep Maria Castells i Andilla.

Bateix de la Mª Eulàlia

Eulàlia = M'agrada molt formar part de l'esbart. Vaig començar als set anys, amb la Montserrat Voltas. Em vaig absentar una temporada, quan la mare estava malalta i necessitava ajuda. Va morir l'any 2004. El pare i jo vam quedar sols i en vaig tenir cura quan es va anar deteriorant. Quatre anys després de la mort de la mare, ens va deixar el pare, el 17/1/2008. En començar el curs 2008/2009, la meua germana Roser em va animar per tornar al grup de dansa. Ara formo part del grup de Pares, al costat de: Carlos Menéndez, Agustí Robledo, Martí Aranda, Xavier Fàbregas, Jose Ruiz i les companyes: Dolors Gabriel, Mercè Saló, Teresa Piedrabuena, Mari Carmen Juristo, Katy Pailhez, Maria Castellà i la nova incorporació, la Carme Rivas. Sempre em toca fer d'home, però m'és igual, gaudeixo molt a les ordres de la meua germana Roser que val molt...

Dora = Apart de la dansa, em sembla que també cantes...

Eulàlia = Formo part de la coral "El bell ressò" un grup de la Sagrera, de l'església de Crist Rei. Només fa un parell de mesos que m'hi vaig incorporar. Vaig connectar-hi a través d'Internet. És un grup format per 24 persones i jo sóc la més jove del grup. Canto en les veus de soprano. El director és l'Ignasi Miranda que treballa a Ràdio Estel com a periodista. És molt simpàtic i ens tracta molt bé.

Dora = Diguem que els teus hobbies són el cant i la dansa...

Eulàlia = I tenir cura dels gossos. En tinc quatre a casa que no canten ni ballen però que són "culés", sobretot el Pipo: quan veu algun símbol del Barça, belluga la cua alegrement i fins fa anar el cap afirmativament. És la seva afició. És un gos molt intel·ligent.

Dora = M'ho crec. Estàs ben acompanyada amb quatre gossos! Però suposo que la major part del teu temps te'l passes a la feina, perquè estàs en edat laboral.

Eulàlia = Fa 18 anys que treballo i espero passar-ne divuit més abans de jubilar-me. Treballo en el món de la geriatria i infermeria a la Clínica Barceloneta, a la Ronda del Guinardó. Aviat ens traslladarem al nou centre Sociosanitari ubicat a les antigues casernes de Sant Andreu, segurament que l'any vinent.

Dora = Retrocedim en el temps i parla'm del teu lligam en la vida social d'aquesta Casa.

Primera Comunió amb tota la família

Eulàlia = Des de ben menuda que corria pel bar i la sala de teatre d'aquesta Entitat, ajudant o destorbant els pares. M'agradava veure les pel·lícules dels diumenges a la tarda, també a les sessions teatrals, en les quals mai no he col·laborat. En canvi sí que he jugat a tennis taula, on tenia dos germans que destacaven i destaquen encara: en Josep Maria i en Jaume. Un any vaig ser campiona de tennis taula en les sessions de les Vint-i-quatre hores de l'esport. També vaig ser del grup de futbol sala femení que em sembla recordar l'entrenadora, la Núria Solé, però no recordo si mai vam arribar a campiones. Ja, de més gran, em vaig incor-

porar al grup de manualitats i aprenc a cosir, patronatge, i fer mitja: fins em vaig arribar a fer un jersei!

Dora= Dignes que et coneixes tots els racons de la Casa.

Eulàlia= M'agraden totes les activitats que es fan i col·laboraria a tot arreu si el dia tenia el doble d'hores, cosa que no passarà mai i m'he de conformar en anar fent allà on arribo.

Dora= Com t'ho fas per estar informada de tot el que passa en aquesta Entitat?

Eulàlia = El correu electrònic m'informa i jo m'ho llegeixo tot. Així estic al dia. M'agradaria veure més contacte entre unes seccions i altres, per exemple: els nens que fan teatre podrien fer també dansa i aprofitar els mestres de cada grup per conèixer-se més. Ho penso parlar amb la meva germana Roser, a veure si podem fer un projecte nou entre seccions... Seria molt bonic veure un contacte més fort entre tots.

Dora = Ho trobo una molt bona idea. Espero veure el resultat d'aquest projecte que ara no és més que una utopia.

Dora Serra

Peluqueria Unisex
Eva Bilbao
 Estilistas de Imagen

- estilistas de imagen
- especialistas en color
- especialistas en cambios de imagen
- depilación a la cera
- pedicura
- manicura
- maquillaje
- peluqueria unisex

HORARIO:
 MARTES a VIERNES de 9:30 a 13:30 y de 15:30 a 19:30 • VIERNES de 9:30 a 19:30 • SABADO de 9 a 14 h

C/ Martí i Alier, 16-20 • 08031 BARCELONA HORAS CONCERTADAS:
 T 93 429 25 25

 Flors Bisbal
 Flors - Plantes - Jardineria
 Joan Font

c/ Horta, 67 - 08032 Barcelona
 93.429.07.39 - 619.545.397

Ψ PSI Instal·lacions i serveis

(Electricitat, aigua, gas, extinció d'incendis)

Disposem dels carnets d'instal·lador autoritzat per la Generalitat de Catalunya

Leonardo Rastrilla Muñoz
 Tel. 619108675
 Fax 93 4278942
 c/ Logronyo, 2

www.psi.cat
 psi@psi.cat
 08035 Barcelona

studi GRANVIA
 PSICOLOGIA

Georgina España Abad
 Psicòloga
 Núm. col. 17946

Infància i Adolescència
 Adults
 Teràpia familiar
 Teràpia de parella
 Psicologia forense
 Neurofeedback

Gran Via de les Corts Catalanes 526 - 1r Esq
 08015 Barcelona
 600600801 - www.studiгранвия.com

Màgia

Tècnica per a Numismàgia—22

A continuació exposaré una tècnica i seguidament un joc per practicar-la, quasi sense dificultat.

Empalmament a la italiana

La moneda queda subjectada entre la forca del polze i la base del dit índex a la mà.

Agafa la moneda a la punta dels dits índex i cor de la mà dreta per sota i el polze **per sobre**. Ara l'únic que has de fer és **re-treure** els dits índex i cor cap a la base del polze, arrossegant amb ells la moneda que lliscarà pel polze, fent-ne aquest de guia. Un cop la moneda arriba al final del recorregut el polze pressiona la moneda contra el costat de la mà i queda automàticament pinçada. Fig.1

Fig. 1

Monedes una a una

Efecte: **Tenint dos grups d'igual nombre de monedes a cada mà, incomprendiblement, les d'una mà van passant a reunir-se amb les de l'altra.**

Realització: **Has d'estar assegut. A la mà dreta hi duus nou monedes, una la tens ja posada a l'empalmament a la italiana. Deixes caure les monedes a la taula i amb els índexs d'ambdues mans, la resta de dits romanen doblegats, les separen en dues columnes de quatre.**

Ara la mà dreta posa el seu índex damunt la moneda de la columna de l'esquerra, sobre la més propera a la vora i l'arrossega cap a ell, al mateix temps la mà esquerra palmell cap amunt, es posa a la vora de la taula per rebre la moneda que caurà al seu palmell. Comptes, una, comptes dues, comptes tres (i en aquesta, quan arribes a l'extrem de la taula afluixes, imperceptiblement, la pressió del polze sobre la moneda que tenies al pinçament, i aquesta cau juntament amb la que està comptant al palmell esquerra), i comptes quatre. Pots ensenyar la mà dreta buida, mentre es dirigeix a recollir les de la seva banda, dient: una, dues, tres i quatre.

Obres les dues mans a la vegada i separades l'una de l'altra sobre la taula, de manera que es vegin, clarament, cinc monedes a l'esquerra i tres a la dreta. Tres a la dreta? Com? Quan has recollit les quatre monedes amb la mà dreta, una te l'has col·locat a l'empalmament a la italiana, mentre tenies la mà tancada. Prova-ho, és fàcil.

Ara es tracta de repetir la seqüència tres cops més.

En acabar, retires la mà dreta palmell avall cap a la vora de la taula i deixes caure la moneda extra a la falda. Després amb la mà cara amunt, vas a recollir i comptar les vuit monedes que tornes a anar dipositant al palmell de la mà esquerra.

Als meus alumnes els dic que un cop ho han fet, es relaxin, tirin el cos enrere, baixin la **mà dreta, com una cosa natural a la falda, recollint d'allà la moneda extra i a continuació aboquin totes les monedes de l'esquerra a la dreta i immediatament treguin el moneder, o bosseta on tenien les monedes i les desin totes.**

Ferràn Homar

El cos humà (III)

(copiat del llibre "El nom de cada cosa" de Mª Dolors Bordas, Jacint Matas i Emili Teixidor)

Els ulls

Què puc fer amb els ulls? Podem veure moltes coses al mateix temps. Podem mirar quelcom que és lluny o prop. Si girem el cap podem veure i contemplar totes les coses que ens volten. Podem obrir i tancar els ulls, fer **l'ullet** tancant tan sols un ull o tancar els dos per dormir. Veure els colors, veure-hi a través del tacte, amb les mans, girar els ulls en blanc, mirar de **cua d'ull**, clavar els ulls **sobre d'algú**. Si mirem àvidament diem que mengem amb els ulls, si deixem passar una cosa, aparentment fem els ulls grossos.

Els ulls són com una porta per la qual ens entren moltes coses que després recordem. Hi ha coses que només coneixem mitjançant la vista, com el sol, les estrelles, la lluna...

Amb els ulls podem manifestar tristesa, astorament, alegria, por, sorpresa... hi ha ulls que expressen bondat, dolçor, enuig, retret... A través dels ulls veiem com són les persones per dins.

Per a veure necessitem llum. Són necessaris en tots els treballs. Algunes persones han de **portar ulleres. Les coses molt petites s'han de mirar amb lupa, amb microscopis; les llunyanes amb binocles, prismàtic telescòpis.**

Les persones cegues utilitzen les mans com a ulls i tenen els altres sentits més desenvolupats per suplir aquest òrgan.

Amo els ulls de tot vivent per damunt de tota cosa
no hi ha nosa prou lliscosa
que m'allunyi dels ulls de la gent.

Són els ulls de tot vivent una bona bella cosa,
sense nosa. Vagament
sento en mi els ulls de la gent.

Clementina Arderiu

Quin pler me dóna, sobre el tou de l'herba

ben ajagut i amb un començ de son,
endevinar darrere els closos parpres
un cel immens, de rutilant blavor.

Guerau de Liost

Ben ajagut a terra, com me plau
el veure davant meu en costa suau
un prat ben verd sota d'un cel ben blau

Joan Maragall

Dora Serra

150è SPAI

Com t'agradaria que celebressim el 150è aniversari dels Lluïsos?

DORA SERRA I ESPADA

—Voldria veure un acte extra cada mes.

Voldria que cada secció preparés el "seu" aniversari amb exposicions, fotos, actuacions...

Voldria una sortida, excursió o viatge dedicat als **150 anys, amb participació de la Junta i caps de seccions...**

Voldria veure actuar amb cants o balls, alguna Entitat important del país.

Voldria veure els "Castellers" davant dels Lluïsos.

Voldria una celebració Eucarística amb una Coral animant els cants, perquè no una missa gregoriana?

Voldria un àpat col·lectiu, un dinar potser en algun **restaurant "cutre"**

Si em torneu a preguntar d'aquí tres mesos, afegiré més coses.

DAVID BASCO LARA

—M'agradaria que el 150è aniversari fos una festa **tot l'any on des de el més petit fins el més gran de la casa hi pugui disfrutar. També m'agradaria poder involucrar a tot el barri i convidar-los a participar a totes les activitats que fem.**

Jo faria les següents propostes: tallar el carrer **almenys dos cops més durant l'any a mes a mes de per sant Lluís: un dia, per exemple, per fer teatre al carrer** durant tot el dia amb la participació de tots els grups que tenim a la casa.

Un altre cosa per fer tot el dia seria que les altres activitats que es fan, com pintura, yoga, esbart, ceràmica, ping-pong, etc etc, poguessin exposar les seves activitats al carrer.

També es podrien muntar al carrer uns bons concerts de jazz, i que durant tot el dia petits musics i petits grups toquin poguessin demostrar les seves aptituds.

M'agradaria que per sant Lluís es fes una obra divertida i fàcil on tots els socis poguessin participar-hi

S'hauria d'intentar que alguna de les activitats més representativa del barri per la festa major, es pogués muntar als Lluïsos...

MAR SERRA COROMINES

—Els Lluïsos d'Horta ha estat i encara hi és una de les entitats més emblemàtiques del barri.

Aviat farà 150 anys i al llarg de la seva història ha viscut diversos canvis, per mi un del més significatius ha estat convertir-se en un centre cultural i com a tal es fan moltes i diverses activitats per gent de totes les edats .

Per celebrar aquest aniversari m'agradaria que es poguessin fer unes jornades de portes obertes i convidar a tothom a fer un tast de les activitats que es fan a les diferents seccions del centre durant tot aquell any. O visites guiades per tots els espais, aprofitant que després de les darreres reformes el teatre està d'allò més bonic.

Ja que tot i que es promogui que es un centre obert a tothom encara hi ha gent que no gosa entrar perquè no es soci o sòcia i desconeixen el ventall d'activitats que s'ofereixen.

Endavant...jo he compartit moments entranyables en família.

LLUC ARIAS PRATS

—M'agradaria una festa pels nens, amb jocs i xocolatada!

Sant Ponç (11 de maig)

El maig és el mes de l'esclat de la natura, quan les plantes fan la seva primera florida. El dia 11 celebrem Sant Ponç, patró dels herbolaris i dels apicultors. A Catalunya és tradició que en pobles i ciutats s'organitzin mercats al carrer en els qual es poden trobar parades amb herbes remeieres aromàtiques i per condimentar, mel, arrop, confitura, espècies típiques del territori, caramels, dolços, fruita confitada. Una de les més antigues és la fira que es fa al carrer Hospital de Barcelona. Hi ha una publicació del **Diari de Barcelona** corresponent a l'any 1883 que parla d'aquesta fira.

En tal dia com avui hem trobat algunes referències que anotem tot seguit:

1258: Tractat de Corbeil, pel qual el rei Jaume I el Conqueridor de Catalunya – Aragó renuncia a les seves pretensions territorials a Occitània i el rei Lluís IX de França, a tots els antics drets sobre els comtats catalans.

1415: Arran de la disputa de Tortosa, el papa Benet XIII publica la butlla *Etsi doctoris gentium*, que nega als jueus la possibilitat de subsistir com a comunitat religiosa.

1717: **El rei d'Espanya Felip V va ordenar la supressió de les universitats de Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona, Tortosa, Solsona i Vic, i va decretar la creació d'una universitat central única a tot el territori del Principat de Catalunya a la ciutat de Cervera.** Amb aquesta voluntat, el monarca premiava la fidelitat de Cervera a la seva causa durant la guerra de Successió espanyola. L'edifici va ser projectat i dirigit primer per l'arquitecte Francesc Soriano, i més endavant per Miguel Marín. Els catedràtics van ser designats personalment pel capità general, que els va escollir entre els aduldors de Felip V.

1927: **Sota l'impuls del productor Louis B. Mayer, es va fundar a Los Angeles, l'acadèmia de les Arts i les Ciències Cinematogràfiques. L'Acadèmia, amb més de 6.000 membres, és coneguda arreu del món per la cerimònia anual del lliurament dels Oscar.**

1950: Neix la CECA, precursora del mercat comú.

1960: Els serveis secrets israelians segresten a Buenos Aires (Argentina) el criminal de guerra nazi Adolf Eichmann, i el traslladen a Israel.

2006: El president de la Generalitat Pasqual Maragall expulsa ERC del govern i anuncia eleccions anticipades.

Llegit als diaris

Llegit als diaris durant els mesos de març, abril, maig, i juny de 2014:

Març de 2014

Pau Arboix: *Casa Sendra deixa de fer llonganisses per dignitat i per orgull. L'empresari ha decidit tancar després de perdre un llarg litigi judicial amb la Generalitat.*

A partir d'ara, la firma, amb 165 anys d'antiguitat, no podrà fer servir la distinció Llonganissa de Vic. El passat mes de març, va arribar a Casa Sendra la sentència definitiva del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, on es donava la raó al Departament d'Agricultura de la Generalitat en el seu litigi amb l'empresa. A partir d'ara, aquesta firma vigatana, que ha produït llonganisses de manera artesanal durant 165 anys i que té nombrosos reconeixements internacionals, no podrà etiquetar els seus productes amb el nom Llonganissa de Vic perquè no està inscrita dins la Indicació Geogràfica Protegida (IGP) amb aquesta catalogació. A més, se li ha posat

una multa de 30.000 euros per utilitzar aquest distintiu. La decisió judicial posa fi a nou anys de litigi als tribunals.

- No es pot apel·lar. A partir d'ara, no podem posar l'etiqueta de Llonganissa de Vic als nostres productes. Això és molt difícil d'explicar. Ara resulta que una empresa de Califòrnia, de França o de Mallorca pot fer servir la denominació Llonganissa de Vic, encara que visqui a milers de quilòmetres. O d'Aiguafreda, que no és ni de la comarca d'Osona. I jo, queestic al carrer Verdaguier, no la puc utilitzar.

- No s'ho ha repensat?

- No. És Un problema de dignitat, orgull i honor. M'han crucificat. Em sento perseguit criminalment pel treball d'intentar fer un gran producte i deixar la llonganissa de Vic el més enlaire en tota la seva història.

- Uns porcs de molta qualitat.

- Els porcs provenen tots de 10 quilòmetres a la rodona. Caram! Apa que aquí no n'hi ha! I jo puc escollir, pagant una mica més: qui me'ls faci créixer, l'alimentació, que siguin femelles.

- Com va rebre la notícia de la sentència?

- Va ser un cop dur perquè no ens l'esperàvem. Jo ja havia guanyat tres sentències a la Generalitat. Però ho vaig assolir amb fermesa,

amb dolor però amb fermesa. És el que hi ha.

- El jutge els havia donat la raó a l'anterior sentència, amb uns arguments més que contundents. Com pot ser que ara la sentència es canviï com qui gira un mitjó?

- El jutge del cas és un negligent i un inepte. No s'ha dignat a mirar l'abundant i potent documentació que li vam presentar. Hi ha factures, per exemple, dels anys 20, d'un client on es deia "la casa más antigua del legítimo salsichón de Vich".

- No hauria estat més fàcil oblidar-ho tot i entrar a la IGP?

- A mi la IGP no m'aportares.

- És un problema de qualitat?

- Els meus sostres de qualitat són més alts que els de la IGP Llonganissa de Vic. Som l'única empresa que fabriquem la llonganissa només amb carn, sal i pebre, ben amanits. La IGP empara a utilitzar nitrats a les llonga-

nisses. Això, per a mi seria un desprestigi.

Abril de 2014

Mor Tito Vilanova.

L'exentrenador del Barça Tito Vilanova mor a Barcelona com a conseqüència de les complicacions derivades del càncer a la glàndula pa-

ròtide que patia des de feia uns tres anys.

Com a futbolista, Vilanova es va formar a les categories infantils del Barça, des del 1984 fins al 1990. Va ser en aquest període on va conèixer i es va fer amic de Pep Guardiola. En la temporada 2007-2008 es va incorporar com a segon entrenador de Pep Guardiola al Barça B. Acompanyant en Pep, la temporada següent és quan va saltar al primer equip fins a final de la temporada 2011-2012, que és quan va passar a ser el tècnic del Barça, en substitució de Guardiola.

Maig de 2014

Carles Puyol: *Ho he donat tot pel Barça i m'agradaria que se'm recordés així. He viscut el somni de milions de nens perquè durant 19 anys he fet el que més m'agrada que és aixecar-me*

cada dia i anar a jugar a futbol.

Carles Puyol ha volgut donar les gràcies a totes les persones que l'han acompanyat durant la seva carrera. *No em vull oblidar de l'afició, del suport que m'han donat sempre, en tot moment.* I, finalment, molt emocionat, ha volgut tenir un record per a *unes persones que ja no hi són aquí però que han sigut molt im-*

portants com Antonio Oliveras, el meu pare, el Miki Roqué i el Tito Vilanova.

Juny de 2014

L'Estat llança un atac a l'autonomia dels ports. El president del Port de Barcelona, va carregar contra el fons d'accessibilitat que ha de finançar els accessos terrestres dels 28 enclavaments del sistema portuari de l'Estat espanyol. Representants de Ports de l'Estat van comunicar al Port de Barcelona que les instal·lacions amb beneficis hauran d'aportar el 50% del seu resultat a aquest fons,

que en el cas de l'enclavament català suposarien 37,3 milions —el 30% del fons—, ja que el 2013 va registrar uns guanys de 74,6 milions.

Es compleixen 25 anys de la mort de Joan Oliver, poeta, traductor i dramaturg, recordat pel seu humor corrosiu i la seva actitud contestatària.

Pere Quart (Pere perquè era un altre dels seus noms

de bateig i *quart* simplement perquè era el quart d'onze germans).

En ma terra del Vallès tres turons fan una serra, quatre pins un bosc espès, cinc quarteres massa terra. Com el Vallès no hi ha res.

Ajuntament de
Barcelona

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura